

เกร็ดความรู้เรื่องวินัยและการรักษาวินัย

วินัย คือ ระเบียบ กฎเกณฑ์แบบแผนความประพฤติที่ ต้องยึดถือหรือปฏิบัติ ได้แก่

๑. ชื่อสัตย์สุจริต
๒. ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
๓. รักษาความลับของทางราชการ
๔. ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
๕. รักษาชื่อเสียงขององค์กร

นอกจากนี้ยังหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘” และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘” บังคับใช้เมื่อ ๑ มกราคม ๒๕๕๙

การดำเนินการทางวินัย

หมายถึง การดำเนินการทั้งหลาย ที่กระทำเป็นพิธีการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด เมื่อถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ได้แก่

๑. การตั้งเรื่องกล่าวหา
๒. การสืบสวนหรือสอบสวน
๓. การพิจารณาความผิดและลงโทษ
๔. การดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด เช่น ให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

วินัย แบ่งได้ ๔ นัย

๑. ความหมาย
๒. ประเภท
๓. ฐานความผิด
๔. สถานโทษ
๕. ลักษณะเฉพาะ

ความหมาย มี ๒ ประการ

๑. ลักษณะเชิงพฤติกรรมการควบคุมตนเอง
๒. บทกำกับพฤติกรรมมนุษย์

ประเภท มี ๒ ประเภท

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

ฐานความผิดมี ๑๘ ฐาน

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๒. ฐานไม่ชื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม
๓. ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์
๔. ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ “ฐานทุจริต” (ผิดวินัยร้ายแรง)
๕. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

๖. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสุภาพ/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ หากเสียหายร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
๗. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ กฎหมาย,มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาลหากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
๘. ฐานไม่สนใจและรักทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหว อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้น
๙. ฐานไม่รักษาความลับของทางราชการหากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
๑๐. ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
๑๑. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน
๑๒. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
๑๓. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของราชการ
๑๔. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
๑๕. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร/มีพฤติการณ์จริงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
๑๖. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย/ไม่รักษาความสามัคคี/ไม่ช่วยเหลือกัน (ระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
๑๗. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
๑๘. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยประพฤติชั่วได้รับโทษจำคุก และมีความวินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษ สำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน คือ

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตัดเงินเดือน
๓. ลดขั้นเงินเดือน
๔. ปลดออก
๕. ไล่ออก

สถานโทษ สำหรับพนักงานจ้าง มี ๔ สถาน คือ

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตัดค่าตอบแทน
๓. ลดค่าตอบแทน
๔. ไล่ออก (ไม่มีปลดเพราะไม่มีบ้านอายุ)

ลักษณะเฉพาะ มี ๓ ประการ

๑. ไม่มีอายุความ
๒. ต้องมีสถานภาพเป็นข้าราชการ (มีข้อยกเว้น)
๓. เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา สังกัดปัจจุบัน

วินัยและการรักษาวินัย มี ๑๘ ฐาน

- ข้อห้าม ข้อปฏิบัติ รัฐกำหนด
 สิบแปดข้อ คือ วินัย ราชการ
๑. สนับสนุน ประชาธิปไตย ใจบริสุทธิ์
 ๓. ปฏิบัติ ราชการ เกิดผลดี
 ๕. ทำหน้าที่ ตามระเบียบ เทียบให้มัน
 ๗. ปิดความลับ ราชการ ไม่ขานไป
 ๙. ไม่ทำการ ข้ามชั้น ให้ท่านโกรธ
 ๑๑. ถือธรรมเนียม ราชการ ที่ท่านเป็น
 ๑๓. ต้องสุภาพ ดูงาม ห้ามกลั่นแกล้ง
 ๑๕. ไม่ ทำเสื่อมเกียรติ ชรก.
 ๑๗. ไม่ เอียงการเมือง เรื่องเลือกตั้ง
 - ทำครบถ้วน สมหวัง ตั้งบรรยาย

- ถือเป็นกฎ ต้องทำ จำให้มัน
 จงช่วยกัน จดจำ ทำให้ดี
๒. เน้นสูง จริตธรรม ตามหน้าที่
 ๔. ไม่มี ความประมาท ซาติพันภัย
 ๖. ทราบเหตุการณ์ บ้านเมือง เรื่องเคลื่อนไหว
 ๘. ทำตามนาย สิ่งชอบ ในกรอบเกณฑ์
 ๑๐. ไม่โปรด รายงานเท็จ ให้ท่านเห็น
 ๑๒. ไม่เบน ทิ้งหน้าที่ ต้องดีพอ
 ๑๔. ไม่ แสดงหมิ่น ผู้ติดต่อ
 ๑๖. หนอ หุ่นส่วน ควรห่างไกล
 ๑๘. ห่างชั่ว มั่วเหลวไหล
 - อยู่ยาวไกล เกษียณอายุ ลุราราชการฯ

ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่า

๑. จะทำให้ราชการเสียหาย หรือ
๒. จะไม่เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือ
๓. เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
๔. ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ทบวง
๕. ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือ ต้องปฏิบัติตามและไม่ผิดวินัย

ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง มี ๙ ข้อ (ฐาน)

๑. ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	๖. รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
๒. ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ	๗. ขาดราชการ ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่
๓. ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ	๘. ดูหมิ่น กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อ
๔. เปิดเผยความลับของทางราชการ	๙. ประพฤติชั่ว
๕. ขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบ	

พฤติกรรมของการมีวินัย

๑. วินัยต่อประเทศชาติ	๒. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	๓. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา
๔. วินัยต่อเพื่อนร่วมงาน	๕. วินัยต่อประชาชน	๖. วินัยต่อตนเอง

องค์ประกอบความผิดทางวินัย

๑. จะถือว่าผิดวินัยฐานใด พฤติการณ์ที่กระทำต้องครบองค์ประกอบความผิดในฐานนั้นด้วย
๒. หากไม่ครบองค์ประกอบความผิด จะไม่ผิดวินัยฐานนั้นแต่อาจผิดฐานนั้น เช่น ไม่ผิดฐานทุจริตแต่อาจผิด

ฐานประพฤตชั่วได้ เป็นต้น

ฐานที่ ๑ - ๑๗ มีองค์ประกอบความผิด

ฐานที่ ๑๘ มีแนวทางการพิจารณาว่า ทำอย่างไร ชั่ว/ร้ายแรง

ตัวอย่างความผิดฐานทุจริต

มี ๔ องค์ประกอบ คือ

๑. มีหน้าที่ราชการต้องปฏิบัติ	๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้	๔. มีเจตนาทุจริต

แนวทางการพิจารณาความผิดฐาน “ประพตชั่ว” มี ๓ ประการ

๑. เกียรติของข้าราชการ
๒. ความรู้สึกของสังคมต่อพฤติกรรมนั้น

๒. เจตนาในการกระทำ (รู้สำนึกขณะกระทำ)

หมายเหตุ การเสพสุราผิดได้ทั้งวินัยไม่ร้ายแรงและร้ายแรง
กรณีร้ายแรง

๑. ต้มสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ
๒. เมาสุราเสียราชการ
๓. เมาสุราในที่ชุมชนจนเกิดความเสียหาย

คำว่า “ละทิ้ง” กับ “ทอดทิ้ง” ต่างกันอย่างไร ?

๑. ละทิ้ง หมายถึง ตัวไม่อยู่ จะเซ็นชื่อหรือไม่ก็ตาม
๒. ทอดทิ้ง หมายถึง ตัวอยู่ แต่ไม่ทำงาน
๓. ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน ให้นับวันหยุดตรงกลางรวมด้วย
๔. จะถือว่าขาดราชการ ต้อขาดตั้งแต่ครั้งวันเป็นต้นไป

อำนาจดำเนินการทางวินัย

เป็นอำนาจของนายกองค้การบริหารส่วนตำบล

๑. ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน
๒. ออกคำสั่งระหว่างสอบสวน (พัก/ให้ออกไว้ก่อน)
๓. ออกคำสั่งลงโทษ
๔. รายงานไปยัง ก.จังหวัด

นายกอาจมอบอำนาจให้ ผู้บังคับบัญชาอื่นในองค์กรนั้นได้ แต่มอบให้ผู้กำกับดูแล (นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด) ไม่ได้

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับวินัย มี ๓ ด้าน

๑. เสริมสร้างและพัฒนาให้มีวินัย (ทำตัวเป็นแบบอย่าง ให้การฝึกอบรม สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน)
๒. ป้องกันไม่ให้เกิดวินัย (เอาใจใส่ สังเกตการณ์ ขจัดเหตุ)
๓. ดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อกระทำผิด

- ผู้บังคับบัญชาที่เป็นข้าราชการ ละเลยหรือไม่สุจริต ถือว่ากระทำผิด วินัยเสียเอง ต้องถูกดำเนินการทางวินัย เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากด้วย

- ผู้บังคับบัญชาที่เป็นนายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบลละเลยหรือไม่สุจริต ให้ นายอำเภอ/ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนเพื่อถอดถอน

บัตรสนเท่ห์ /ร้องเรียน/ส่งเรื่อง

๑. บัตรสนเท่ห์เฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน/กรณีแวดล้อมชัดเจน/ชี้พยานบุคคลแน่นอน

๒. หนังสือร้องเรียนที่ปรากฏตัวผู้ร้อง หรือ ผู้บังคับบัญชาสงสัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้น (มีการกล่าวหาด้วยวาจา ต้องจัดให้มีการบันทึกด้วย)

๓. หากเป็น ผู้บังคับบัญชาอื่น (ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้าฝ่าย) ให้รายงานตามลำดับชั้นถึงนายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลโดยเร็ว

๔. สตง./ป.ป.ช./อำเภอ/จังหวัด หน่วยงานรัฐส่งเรื่องมา

ทั้ง ๔ ประการ เป็นกรณียังไม่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้น ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบล สอบข้อเท็จจริงก่อน ถ้า

๑. ไม่มีมูล ให้ยุติเรื่องเสีย
๒. มีมูล ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การวิเคราะห์ “หนังสือ” แจ้ง

ให้พิจารณาตอนท้ายหนังสือ (ย่อหน้าสุดท้ายก่อนคำว่า จึง... และลงนาม) ว่าเขาให้ทำสิ่งใด ก็ต้องทำสิ่งนั้น” เช่น

๑. ให้สอบข้อเท็จจริง ต้องตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง
๒. ให้สอบข้อเท็จจริงทางละเมิด ต้องตั้งกรรมการละเมิด
๓. ให้ดำเนินการทางวินัย ต้องตั้งกรรมการสอบวินัย
๔. ให้ดำเนินคดีอาญา ต้องไปแจ้งความกับตำรวจ โดย
 - ๔.๑. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องไปแจ้งเอง หรือ
 - ๔.๒. มอบเป็นหนังสือให้ผู้บังคับบัญชา ไปแจ้งแทน

วิธีการแสวงหาข้อเท็จจริง

๑. มอบข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใดสืบสวนข้อเท็จจริง หรือ
๒. ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวน/สอบสวน/หรือตรวจสอบข้อเท็จจริง ก็ได้ทั้ง ๒ กรณี ให้กำหนดวันเวลาแล้วเสร็จไว้ด้วยตามความง่ายของเรื่อง

การ “ข้อมูลความผิดทางวินัย” ถือเป็นพยานหลักฐานในเบื้องต้น นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องดำเนินการทางวินัยทันที โดย

๑. ตั้งกรรมการสอบวินัย (อย่าสอบข้อเท็จจริงซ้ำอีก)
๒. กรณีข้อมูลแต่ไม่ระบุตัวบุคคล นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องมอบให้ตรวจสอบจากเอกสาร(โครงการ) ที่มีอยู่เดิม เพื่อทราบตัวบุคคลในการนำชื่อนั้นมาตั้งกรรมการสอบวินัย

ความเกี่ยวพันของอาญา/ละเมิด/วินัย

๑. เมื่อถูกแจ้งความคดีอาญา หรือ ถูกฟ้องคดีอาญา นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องตั้งกรรมการสอบวินัยไปพร้อมกันด้วย (ผลอาจต่างกัน เพราะการรับฟังพยานหลักฐานและการพิจารณาต่างกัน เพราะการรับฟังพยานหลักฐานและการพิจารณาต่างกัน หากสุจริตแล้วไม่ต้องรับผิด)
๒. เมื่อตั้งกรรมการสอบละเมิด นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องตั้งกรรมการสอบวินัยด้วย (ผลสรุปอาจเป็นวินัยไม่ร้ายแรง และหากมีการชดใช้ทางละเมิดแล้ว อาจถือเป็นเหตุลดหย่อนโทษได้)

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง การดำเนินการที่ต้องกระทำเป็นพิธีการตามหลักเกณฑ์ของ ก.จังหวัด เมื่อพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัย หรือถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลแล้ว

การดำเนินการทางวินัยผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว

๑. ถูกกล่าวหาไว้ก่อนออก ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 - (๑) ถูกกล่าวหาไว้ก่อนออก ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 - (๑) เป็นหนังสือ ต่อ
 - (๒) ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือ ผบ. กล่าวหาเป็นหนังสือเอง หรือถูกฟ้อง/ต้องหากคดีอาญา (เว้นประมาท/ลหุโทษ)
 - (๒) ให้นายกฯ ดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนยังไม่ออก (เว้นแต่ออกเพราะตาย)
 - (๓) หากสอบเสร็จจะลงโทษเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดเสีย
 - (๔) ต้องตั้งกรรมการสอบสวน ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันพ้น

การสืบสวนทางวินัย

หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อทราบรายละเอียดในการดำเนินการทางวินัย มี ๒ กรณี คือ

- (๑) ก่อน ดำเนินการทางวินัย ได้แก่ การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานก่อนการวินิจฉัยว่ามีมูลหรือไม่
- (๒) เป็น การดำเนินการทางวินัย ได้แก่ การสืบสวนกรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน เช่น ละทิ้งหน้าที่ราชการ

การสอบสวนทางวินัย

หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและดำเนินการอื่นเพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์หรือพิสูจน์เรื่องที่กล่าวหาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมและเพื่อพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร และถ้าผิดควรได้รับโทษสถานใดมี ๒ กรณี ได้แก่

- (๑) ไม่เป็นกระบวนการ เช่น ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
- (๒) เป็นกระบวนการ คือ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องตั้งกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย (ใช้แบบ สว.๑)และสอบสวนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

หลักการสอบสวน “ทางวินัย”

มี ๓ องค์ประกอบ ดังนี้

- (๑) ต้องแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ทราบ
- (๒) ต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้รู้
- (๓) ต้องให้โอกาสชี้แจงหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา (สำคัญ)

หมายเหตุ หากยังไม่มีการสอบสวน แต่ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยก่อน คำสั่งลงโทษนั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สิทธิของผู้ถูกกล่าวหา

- (๑) นำทนายความ หรือ
- (๒) ที่ปรึกษา

เข้าฟังคำชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้ (ข้อ ๒๖ ว.๒)

แต่ห้ามพูดแทนผู้ถูกกล่าวหา (ฟัง (ฟังเพื่อจับประเด็นช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาในภายหลัง)

หมายเหตุ กรณีตั้งกรรมการสอบสวน/บกพร่อง/ประพฤติตนไม่เหมาะสมไว้แล้วกรรมการวินัยจะนำสำนวนนั้นมาพิจารณาโทษทางวินัยเลยก็ได้

การกันเป็นพยาน

(๑) การกันเป็นพยาน ต้องมีการทำผิดวินัยและ

- (๑) ให้ถ้อยคำจนดำเนินการทางวินัยตัวการสำคัญได้ หรือ
- (๒) แสวงหาข้อมูลที่ยื่นไม่ได้ นอกจากผู้นั้น

(๒) เป็นอำนาจของนายก อปท.โดยต้องทำเป็นหนังสือ

(๓) การให้ถ้อยคำถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ผิดวินัย

(๔) ผู้บังคับบัญชาอื่นได้รับข้อมูลให้รายงานถึงนายกอปท.

(๕) ต้องไม่เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาใด ๆ

(๖) กันได้ทั้งก่อนและหลังตั้งกรรมการสอบสวน

(๗) ถูกกันแล้วไม่มาให้ถ้อยคำ หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้แต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือกลับคำให้การให้เลิกการกันแล้วดำเนินการทางวินัยต่อไป

(๘) ให้นายก อปท.แจ้งเกี่ยวกับการกัน และส่งให้ประธานรวมไว้ในสำนวนด้วย

การคุ้มครองพยาน

- (๑) การคุ้มครองพยาน จะทำผิดวินัยหรือไม่ก็ตาม ถ้ามีคำขอ ผบ.และคำขอและคำขอมูลต้องคุ้มครองทันทีโดยไม่เปิดเผยข้อมูลไม่กลับแก้ง หรือไม่ให้ถูกกลับแก้ง
- (๒) กรณีนายกฯ ไม่คุ้มครอง ก.จังหวัดจะมีมติแจ้งให้ผู้กำกับดูแลดำเนินการเพราะไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย (อาจถึงขั้นถอดถอนก็ได้)
- (๓) นายกฯ/ก.จังหวัด อาจสั่งให้พยานไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดก่อน แล้วจึงไปปฏิบัติตามกฎหมายในภายหลัง
- (๔) การคุ้มครองต้องกระทำทันที ในโอกาสแรกที่ทำให้

การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง

นายกฯ จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้ ดังนี้

๑. กรณีวินัยอย่างร้ายแรง

- ๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิด และนายกฯ อนุมัติเห็นว่าการสอบสวนแล้ว
- ๒) กระทำผิดไม่ร้ายแรงและรับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกฯ.หรือผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือกรรมการสอบสวน และบันทึกเป็นหนังสือไว้

๒. กรณีวินัยอย่างร้ายแรง

- ๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (ไม่รอ) เว้นประมาท/ลหุโทษ
- ๒) ละทิ้งราชการติดต่อกว่า ๑๕ วันและนายกฯ อนุมัติเห็นว่ามีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์ จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ
- ๓) กระทำผิดร้ายแรงและรับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกฯ.หรือผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือกรรมการสอบสวน (ตามหมวด ๗) และบันทึกเป็นหนังสือไว้

๓. กรณีหย่อน/บกพร่อง/ประพฤตินั้นไม่เหมาะสม นายกฯ เห็นว่าอยู่จะเสียหาย จะให้ออกโดยไม่สอบสวนก็ได้

- ๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิด แต่ให้รอ และนายกฯ เห็นว่าการสอบสวนแล้ว
- ๒) หย่อน/บกพร่อง/ประพฤตินั้นไม่เหมาะสม และรับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกฯ หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือกรรมการสอบสวน (ตามหมวด ๗) และบันทึกเป็นหนังสือไว้

การตั้งเรื่องกล่าวหา

หมายถึง การตั้งเรื่องเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างไม่ร้ายแรงก็ตาม เข้าใจง่าย ๆ คือ

- คนทั่วไปมักใช้คำว่า “ตั้งกรรมการสอบสวน”
- แต่ผู้มีหน้าที่ดำเนินวินัยจะใช้คำว่า “ตั้งเรื่องกล่าวหา”

เรื่องกล่าวหา ได้แก่ เรื่องราวหรือการกระทำหรือพฤติการณ์ทั้งหลายที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย (ไม่ใช่ฐานความผิด)

ควรตั้งข้อกล่าวหา เมื่อ

นายกฯ. ได้สืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า มีมูลที่ควรกล่าวหากระทำผิดวินัยเสียก่อน ไม่ควรตั้งเรื่องกล่าวหาทันที เพราะจะทำให้ผู้นั้นเสียหาย

หมายเหตุ หากนายกฯ. ได้ตั้งเรื่องกล่าวหา (ตั้งกรรมการสอบสวนวินัย) โดยไม่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเสียก่อน ก็อาจทำได้ แต่ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นภายหลัง

วิธีการตั้งเรื่องกล่าวหา

- (๑) กรณีตั้งวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
 - (๑) บันทึกลงเรื่องกล่าวหา
 - (๒) ในบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ต้องระบุ (สาระสำคัญ)
- (๒) กรณีตั้งวินัยอย่างร้ายแรง
 - (๑) ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑)
 - (๒) ในคำสั่งนั้น ต้องระบุ (สาระสำคัญ)
 - ก. ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
 - ข. เรื่องที่กล่าวหา (ไม่ใช่ฐานความผิด)
 - ค. ชื่อและตำแหน่งของกรรมการสอบสวน
 - ง. ชื่อและตำแหน่งของผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

วิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ให้สอบสวนตามที่นายฯ เห็นสมควร ซึ่งมี ๓ วิธีดังนี้

- (๑) มอบ ข้าราชการผู้ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน หรือ
- (๒) ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือ
- (๓) นำผลการสืบสวน/สอบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีกรรมวิธี ขั้นตอนต่อไปนี้ให้ครบถ้วนมาใช้ลงโทษได้เลย
 - ๑) มีการแจ้งข้อกล่าวหา
 - ๒) สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ
 - ๓) ให้โอกาสชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

วิธีดำเนินการวินัยอย่างร้ายแรง

ให้ดำเนินการตามกระบวนการที่หลักเกณฑ์กำหนด กล่าวคือ

- (๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑) เท่านั้น
- (๒) แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒)
- (๓) แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓)
- (๔) ให้โอกาสชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา (แบบ สว.๔)
- (๕) สอบปากคำพยานทุกฝ่าย (แบบ สว.๕)
- (๖) รายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖)

องค์ประกอบคณะกรรมการสอบสวน

ให้แต่งตั้งอย่างน้อย ๓ คน แบ่งเป็น

- (๑) ประธาน ๑ คน
- (๒) กรรมการ ๑ คน (ถ้าตั้ง มากกว่า ๓ คน จะมีกรรมการเพิ่ม)
- (๓) กรรมการและเลขานุการ ๑ คน
- (๔) ผู้ช่วยกรรมการและเลขานุการ ๑ คน (ถ้ามี) แต่งตั้งจากพนักงานจ้าง/ลูกจ้างที่จบปริญญาทางกฎหมาย หรือได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือเคยเป็นผู้ช่วยเลขานุการกรรมการสอบสวนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง (ไม่มีหน้าที่ลงความเห็น)

คุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวน

- (๑) แต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้น
- (๒) กรณีความจำเป็นหรือเพื่อความยุติธรรมจะแต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนโดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ (ห้าแต่งตั้งข้าราชการจากฝ่ายทหาร)
- (๓) ประธานกรรมการต้องมีระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) กรรมการอย่างน้อย ๑ คน ต้อง
 - ๑) เป็นนิติกร
 - ๒) จบปริญญาทางกฎหมาย
 - ๓) เคยเป็นกรรมการสอบสวนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง

ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน

หลักการ

๑. ประธานกรรมการสอบสวน **ต้องมีทั้งตำแหน่งและระดับ**ไม่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา
๒. ห้ามตั้งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเป็นประธานกรรมการสอบสวนผู้บังคับบัญชา แต่เป็นกรรมการหรือเลขานุการได้
๓. ตำแหน่งระดับ ตามตาราง

ตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธาน
๑. บริหารสูง (ปลัด)	๑. บริหารสูง (ปลัด) ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๒. บริหารสูง (รองปลัด)	๑. บริหารสูง (รองปลัด)ขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๓. บริหารกลาง (ปลัด)	๑. บริหารกลาง (ปลัด) ขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๔. บริหารกลาง (รองปลัด)	๑. บริหารกลาง (รองปลัด)ขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๕. บริหารต้น (ปลัด)	๑. บริหารต้น (ปลัด) ขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๖. บริหารต้น (รองปลัด)	๑. บริหารต้น (รองปลัด)ขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๗. อำนวยการสูง	๑. อำนวยการสูงขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๘. อำนวยการกลาง	๑. อำนวยการกลางขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๙. อำนวยการต้น	๑. อำนวยการต้นขึ้นไป ๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ

การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

๑. แจ้งผู้ถูกกล่าวหา (ตามลำดับ)
 - (๑) มอบสำเนาคำสั่งให้ลงวันที่รับทราบ (นับวันคัดค้าน)
 - (๒) กรณีไม่ยอมรับ ให้ทำบันทึกมีพยาน ถือว่าทราบวันนั้น
 - (๓) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน (วัน ถือว่ารับทราบ ๑๕ วัน)
๒. แจ้งกรรมการสอบสวน
 - (๑) ส่งสำเนาคำสั่งให้กรรมการสอบสวน
 - (๒) ส่งเอกสารต่อไปนึ่งให้ประธาน
 - ๑) สำเนาคำสั่ง
 - ๒) หลักฐานการรับทราบของผู้ถูกกล่าวหา
 - ๓) เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา
 - ๔) ประธานลงลายมือชื่อรับทราบเป็นหลักฐานในสำนวน(เริ่มนับระยะเวลาการสอบสวน)

เหตุแห่งการคัดค้าน

๑. รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
๒. มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
๓. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
๔. เป็นผู้กล่าวหา หรือคู่สมรส พุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาของผู้กล่าวหา
๕. เหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

วิธีการคัดค้าน

๑. ผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวน(หรือกรรมการคัดค้านตัวเอง)
๒. ให้ทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุแห่งการคัดค้านว่าจะทำให้การสอบสวนได้ไม่ความจริงและยุติธรรมอย่างไร
๓. ยื่นต่อนายก อปทผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน .
๔. ภายใน นับแต่วันทราบคำสั่ง หรือวันทราบเหตุคัดค้าน ๗
๕. กรณีคัดค้านกรรมการที่ กจังหวัดเลือกต้องดำเนินการเช่นเดียวกัน.

การสั่งคำคัดค้าน กรณีนายกฯ ตั้งกรรมการเอง

๑. ให้นายกฯส่งสำเนาหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบ
๒. ให้นายกฯ พิจารณาสั่งการภายใน วัน ดังนี้ ๑๕
 - (๑) เห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุควรรับฟัง ให้ยกคำคัดค้าน
 - (๒) เห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุควรรับฟังได้ สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากกรรมการสอบสวน
 - (๓) แจ้งผู้คัดค้านทราบ และส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวน

ถ้านายกฯไม่สั่งการใด ๆ ภายใน วัน ๑๕

- (๑) ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้าน พ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน
- (๒) ให้เลขานุการรายงานนายกฯ เพื่อเปลี่ยนตัวกรรมการสอบสวน

การสั่งคำคัดค้าน กรณีนายกฯ ตั้งกรรมการเอง

๑. ให้นายกฯส่งสำเนาหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบ
๒. ให้นายกฯ พิจารณาสั่งการภายใน วันดังนี้ ๑๕
(๑)เห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุควรรับฟัง ให้ยกคำคัดค้าน
เห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุควรรับฟังได้ สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากกรรมการสอบสวน(๒)
๓. แจ้งผู้คัดค้านทราบ และส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวน
วัน ๑๕ ใดๆภายในถ้านายกฯไม่สั่งการ**
-ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้าน พ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน
-ให้เลขานุการรายงานนายกฯเพื่อเปลี่ยนตัวกรรมการสอบสวน

การสั่งคำคัดค้าน กรณี กจังหวัดเลือกกรรมการ.

๑. ให้นายกฯ ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบ
๒. ให้นายกฯ ส่งต่อไปยัง กวัน นับแต่รับเรื่อง ๗จังหวัด ภายใน .
๓. ให้ กจังหวัดพิจารณาโดยเร็ว แต่ไม่เกิน ๓๐วันนับแต่รับเรื่อง
๔. แจ้งผู้คัดค้านทราบ และส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวน

ถ้า กวัน ๓๐จังหวัดไม่พิจารณา ภายใน

ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้าน พ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน -

ผู้นั้นจังหวัดเลือกกรรมการคนใหม่แทน.ให้ ก -

ผลอันเกิดจากคำคัดค้าน ทั้งสองกรณี

๑. ให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว
๒. รอจนกว่านายกฯ หรือ กจังหวัด แล้วแต่กรณี จะพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลให้ทราบ.
๓. การยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด
๔. การพ้นจากการเป็นกรรมการ ไม่กระทบการถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว
๕. หากกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่ง กรรมการนั้นไม่อาจประชุมตามปกติได้ ต้องรอจนกว่าจะครบองค์ประชุม
๖. ถ้ากรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านเหลือนับองค์ประชุมได้ ให้สอบสวนต่อไป

การแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา(๒.สว)

๑. เมื่อประธานลงชื่อรับทราบคำสั่ง ต้องประชุมครั้งแรกเพื่อวางแนวทางการสอบสวน
๒. หลังจากนั้น ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา โดยแจ้งว่า (๒.สว)
เขาได้กระทำการใด (๑)
ทำเมื่อใด (๒)
ทำอย่างไร (๓)
๓. แจ้งสิทธิการนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าฟัง
๔. ถามผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดหรือไม่ อย่างไร
๕. หากผู้ถูกกล่าวหาแต่ไม่ยอมรับทราบ ให้บันทึกลงวันที่ สถานที่ โดยลงชื่อผู้แจ้งและพยาน ถือว่าทราบในวันนั้น
๖. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ ให้ส่ง สวทางไปรษณีย์ ๒.

ผลการแจ้ง สว๒ .

๑ถ้ารับสารภาพ

(๑ให้แจ้งว่าผิดกรณีใด (

(๒รับสารภาพไว้ (ลงชื่อ) หากยืนยัน ให้บันทึกถ้อยคำ (

(๓ (๕.สว/๓.ไม่ต้องทำ สว) (๖.สว) ทำรายงานการสอบสวนเสนอนายกฯ (ถ้าต้องการทราบละเอียดสอบต่อได้(

๒ถ้าไม่รับสารภาพ

ให้รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อ แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา ต่อไป (๓.สว)

การแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (๓.สว)

เมื่อประชุมพิจารณาพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แล้ว ให้กรรมการ (๓.สว)ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบ
๒. แจ้งข้อกล่าวหา (ว่าผิดกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนฯ)
๓. แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ฉบับ ๒)
(โดยระบุวัน เวลา สถานที่ การกระทำ(
๔. ถามว่าจะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือจะให้ถ้อยคำ
(๑ถ้ายื่นคำชี้แจง (ให้ยื่นอย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน
(๒ถ้าให้ถ้อยคำ ให้นำโดยเร็ว (
๕. ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างพยานแล้วให้กรรมการเรียกมาก็ได้
๖. หากผู้ถูกกล่าวหาแต่ไม่ยอมรับทราบ หรือไม่มารับทราบให้บันทึกลงวันสถานที่ โดยลงชื่อผู้แจ้งและ/
พยาน ให้ถือว่ารับทราบในวันแจ้งนั้น
๗. กรณีไม่อาจแจ้งได้โดยตรง หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ ให้ส่ง สวทางไปรษณีย์.
กรณีนี้ทำ) ามหลักฐานของราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ไว้ลงทะเบียนตอบรับไปที่ที่อยู่
วัน ถือว่ารับทราบแล้ว ๑๕เมื่อล่วงพ้น (ฉบับ ๓
๘. แม้จะไม่ได้รับ สวคืน หรือไม่ได้รับค ๓.ชี้แจง หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาตามนัด ให้ถือว่ารับทราบแล้วและ
ไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา กรรมการจะหยุดการสอบสวน หรือสอบต่อเพื่อทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้
๙. ก่อนเสนอสำนวนฯ ต้องให้โอกาสชี้แจงตามขอ ถ้ามีเหตุผลอันสมควร

การรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม

๑. ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกฯ ถ้ากรรมการเห็นจำเป็น หากเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหา
๒. ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงนำสืบแก่เฉพาะที่เพิ่มเติมนั้นด้วย
๓. ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงไว้แล้วมีสิทธิเพิ่มเติมก่อนสอบแล้วเสร็จ
๔. ระหว่างนายกฯ พิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายังสามารถชี้แจงต่อนายกฯ ได้ และให้รวมไว้ในสำนวน
๕. กรณีนายกฯ จะให้สอบสวนเพิ่มเติม ต้องกำหนดประเด็นไปให้กรรมการคณะเดิมสอบ หากคณะเดิม
สอบไม่ได้หรือเห็นว่าจำเป็น จะตั้งใหม่ก็ได้ การสอบไม่ต้องทำความเข้าใจ
๖. อนุวินัยจังหวัด จะให้สอบเพิ่มเติมต้องกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญส่งไปให้คณะเดิมสอบ .ก/
๗. กรณีพยานอยู่ต่างท้องที่ ให้อนุวินัยหรือข้อสำคัญส่งไปให้หัวหน้าส่วนราชการจังหวัด กำหนดประเด็น.ก/
สอบแทน เรียกว่า “คณะทำการสอบสวนมีสถานะเช่นเดียวกับกรรมการสอบสวนทุกประการ ”
๘. การแต่งตั้ง “คณะทำการสอบสวนดำเนินการเหมือนกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ”

...การดำเนิน /

การดำเนินการระหว่างสอบสวน

๑(วินัยร้ายแรง) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน ถูกฟ้องคดีอาญานายกฯ อาจ (ลหุโทษ/เว้นประมาท)

(ตำแหน่งไม่ว่าง) สั่งพักราชการ (๑)

(ตำแหน่งว่าง) สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน (๒)

๒(มาตรฐานให้ออก ๑๔ข้อ) การสั่งต้องมีเหตุ ดังนี้

(๑)ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาโดยอัยการไม่รับเป็นนายแก้ต่างให้ และนายกฯ เห็นว่า อยู่จะเกิดความเสียหาย

ผู้นั้นมีพฤติการณ์จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อความไม่สงบขึ้น (๒)

ผู้นั้นอยู่ระหว่างถูกควบคุม ยัง จำคุกในคดีอาญาติดต่อกันเกินกว่า (๓) ๑๕ วันแล้ว

ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิดในเรื่องนั้น หรือถูกตั้งกรรมการสอบ (๔) ภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิดในเรื่องนั้น และนายกฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาชัดแล้วว่าผิดวินัย อย่างร้ายแรง

๓นายกฯ มีอำนาจสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการ (จังหวัดเห็นชอบ.ก)

สอบสวนพิจารณาได้

๔เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ ผู้นั้นไม่ได้ทำผิดหรือผิดแต่ไม่ถึงปลดออกไล่ออก หรือไม่มีเหตุอื่นที่จะให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกฯ สั่งกลับในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกัน

๕พักราชการผู้ถูกสั่ง หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้มีสถานภาพเป็น ข้าราชการตลอดเวลา

๖เงินเดือน เงินอื่นและระยะเวลา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้ที่โอนมาจากที่อื่นประเภทอื่น/

๑. ให้ ผบดำเนินการทางวินัยตามมาตรฐานนี้.
๒. ถ้าสืบสวนสอบสวนอยู่ก่อน ให้ดำเนินการจนเสร็จสิ้น
๓. ถ้าจะลงโทษ ให้ปรับบทตามกฎหมายเดิมนั้น

คำว่า “การสอบสวนพิจารณา” ที่มีผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือน/ระดับ

(ตั้งแต่ตั้งกรรมการสอบสวนถึงออกคำสั่งลงโทษวินัย)

๑การสอบสวนพิจารณาของนายกฯ เมื่อแล้วเสร็จ เห็นว่า .

ภาคทัณฑ์เรื่อง (๑)ณฆ์ เลื่อนได้ทั้งสอง

รอบ ๑ลดขั้นเงินเดือน เลื่อนไม่ได้ /ตัดเงินเดือน (๒)

ปลดออกไล่ออก ห้ามเลื่อน (๓)

๒การสอบสวนพิจารณาของศาล อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อคดีถึงที่สุดพิพากษาว่า .

ไม่มีความผิด เลื่อนได้ทั้งสอง/ยกฟ้อง (๑)

มีความผิด ห้ามเลื่อน (๒)

คำว่า “ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย”ไม่มีผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนระดับ/

นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นมา เลื่อนได้ทั้งขั้นเงินเดือนและระดับสำหรับตำแหน่งนักบริหารงานของเทศบาลในปัจจุบัน อาจมีปัญหาเรื่อง เลื่อนระดับหากจะเลื่อนระดับต่อ"งหาหรือเป็นกรณี ๆ ไป

หมายเหตุ การถูกฟ้องคดีต่อศาลไม่กระทบต่อการเลื่อนใด ๆ

หน้าที่หลักของคณะกรรมการสอบสวน

๑. สอบสวนตามที่กฎหมายกำหนด
๒. แสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา
๓. ดูแลให้เกิดความเป็นธรรมตลอดระยะเวลาสอบสวน
๔. รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา
๕. จัดทำบันทึกประจำวันที่สอบสวนทุกครั้ง (ใช้เบิกเงินสมนาคุณ)
๖. จัดทำสารบัญสำนวนสอบสวน

องค์ประชุมคณะกรรมการสอบสวน

องค์ประชุม ในการสอบสวน มี ๒ ประเภท คือ

๑(ประชุมทั่วไป) องค์ประชุมปกติ .

กรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๑)

ถ้าประธานฯ ไม่อยู่ ให้เลือกผู้ทำหน้าที่แทน (๒)

๒(๖.และ สว ๓.ประชุมแจ้ง สว) องค์ประชุมพิเศษ .

คน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ๓กรรมการไม่น้อยกว่า (๑)

ถ้าประธานฯ ไม่อยู่ ให้เลือกผู้ทำหน้าที่แทน (๒)

๓ การสอบสวนที่องค์ประชุมไม่ครบ .เสียไปเฉพาะครั้งนั้น

การลงมติ

ให้ถือเสียงข้างมาก (หากเท่ากัน ประธานออกเสียงชี้ขาด)

องค์ประชุมพิเศษ(๖.และทำ สว๓.แจ้ง สว)

.๑ประชุมพิจารณาพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา(๓.แจ้ง สว)

๒ว่า ผู้ถูกกล่าวหา (๖.ทำ สว) ประชุมพิจารณาเพื่อลงมติ .

ทำคดีวินัย หรือไม่ กร (๑)ณใด ข้อใด โทษสถานใด

หย่อนความสามารถ หรือไม่ (๒)

มีมลทินหรือมีหมอง หรือไม่ (๓)

ความหมายของแบบ สวต่าง ๆ.

สวคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๑.

สวบันทึกแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ๒.

สวบันทึกสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ๓.

สวบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา ๔.

สว) บันทึกถ้อยคำพยาน ๕.ทุกฝ่าย(

สว ๖.รายงานการสอบสวน

ประเภทของพยานหลักฐาน

๑. พยานวัตถุ
๒. พยานเอกสาร
๓. พยานบุคคล
๔. พยานผู้เชี่ยวชาญผู้ชำนาญการพิเศษ/

การสอบสวนกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวหา

๑กรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงชัดเจนแล้ว

๒ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นสรุปพยานหลักฐานโดยไม่ต้อง สอบใหม่ .

๓ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย ๓.แล้วแจ้ง สว .

ผู้ถูกกล่าวหาขอโอนระหว่างถูกสอบสวน

๑อ้างไม่ให้โอนไม่ได้ เนื่องจากไม่ชอบด้วยกฎหมาย .

๒กรรมการสอบสวนต้องสอบต่อไปจนเสร็จ .

๓ เสนอสำนวนต่อนายกฯ .เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

๔(โดยไม่ต้องมีความเห็น) ใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา.ส่งให้ ผบ .

.๕ให้ ผบใหม่ ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนอีกครั้ง ก่อนการพิจารณาสั่งการ.

ตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องเดิมกรรมการสอบสวน พบว่า

๑กระทำผิดเรื่องอื่นอีก .

๒พาดพิงข้าราชการผู้อื่น .

ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑ประธานกรรมการสอบสวนรายงานนายกฯ .

๒ชุด ๑นายกฯ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นใหม่อีก .

๓ใหม่ก็ได้/กรรมการตามคำสั่งใหม่ จะเป็นชุดเดิม .

กรณีผู้ถูกพาดพิงสังกัดอื่น

๑. ให้กรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดหรือไม่

ถ้าเห็นว่ามีส่วนร่วม ให้รายงานไปยังนายกฯโดยเร็ว .๒

ไม่ต้อง) ผู้ขึ้นเพื่อดำเนินการทางวินัยทันที .ของ ขรก.ไปยัง ผบ (ถือว่าเป็นการข่มขู่)นายกฯต้องส่งเรื่องนั้น .๓

(สอบข้อเท็จจริงใหม่

ประเด็นการสอบสวน

ประเด็น คือ จุดสำคัญที่จะต้องพิสูจน์หรือวินิจฉัย เป็นจุดที่ยังโต้เถียงกันอยู่ หรือยังไม่ได้ความกระจ่างชัด

ประเด็นสอบสวน มี ลักษณะ ๓

.๑ประเด็นข้อกล่าวหา

.๒ประเด็นที่ฝ่ายกล่าวหาอ้าง

.๓ประเด็นที่ฝ่ายถูกกล่าวหายกขึ้นอ้างหรือโต้แย้ง

ประเด็นสำคัญที่ต้องพิสูจน์ในการดำเนินงานทางวินัย มี ด้าน ๓

.๑ประเด็นเกี่ยวกับการกระทำในเรื่องที่กำลังกล่าวหาต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา

.๑ทำอะไร

.๒ทำที่ไหน

.๓ทำเมื่อไหร่

.๔ทำอย่างไร

.๕เพราะเหตุใด

เพื่อใช้ในการวินิจฉัยว่าได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่

๒ประเด็นเกี่ยวกับกรณีความผิด .

ต้องพิสูจน์ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดในกรณีใด เพื่อใช้ในการวินิจฉัยปรับโทษว่า ได้กระทำผิดตามข้อใด

๓ประเด็นเกี่ยวกับความร้ายแรงแห่งกรณี .

ต้องพิสูจน์ว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ร้ายแรงเพียงใดหรือเสียหายแก่ทางราชการร้ายแรงเพียงใด เพื่อใช้ในการวินิจฉัยกำหนดระดับโทษ หนักเบา ที่จะลงแก่ผู้ถูกกล่าวหา/

ประโยชน์ของการกำหนดประเด็น

๑. เป็นเครื่องนำทางให้การสอบสวนเป็นไปตามเรื่องที่กล่าวหา

๒. ทำให้การสอบสวนรอบคอบ รัดกุม รวดเร็วและได้ความจริง .

๓. ทานทำให้ได้ข้อเท็จจริงโดยละเอียด ครบถ้วน .

๔. ผู้ถูกกล่าวหาสามารถชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน และแก้ข้อกล่าวหาได้โดยไม่หลงข้อต่อสู้

หลักทั่วไปในการสอบสวนรวบรวมหลักฐาน/

๑. ทำบันทึกการสอบสวนประจำวัน

๒. ห้ามบุคคลอื่นร่วมทำการสอบสวน

๓. บันทึกการได้มาของพยานหลักฐานอย่างไร ผู้ใด เมื่อใด

๔. พยานเอกสารให้ใช้ต้นฉบับ หากหาไม่ได้ให้รับรองสำเนา

๕. ต้นฉบับสูญหาย ถูกทำลาย/นำบุคคลมาสอบได้

๖. ห้ามล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการเพื่อจูงใจ

๗. การสอบให้เข้ามาที่ละคน ห้ามผู้อื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นทนายความ หรือที่ปรึกษา หรือบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนอนุญาต

๘. ในบันทึกถ้อยคำ ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการทุกคนต้องลงชื่อ

๙. บันทึกหลายหน้า กรรมการอย่างน้อย ๑ คนต้องลงชื่อด้วย

๑๐. การแก้ไขข้อความในบันทึกถ้อยคำ ให้ขีดทับแล้วเติมโดยผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการอย่างน้อย ๑ คน ลงชื่อกำกับ

๑๑. พยานมาแต่ไม่ให้หรือไม่มา ให้ตัดพยานและบันทึกเหตุไว้

๑๒. พยานล่าช้าหรือไม่สำคัญ งดสอบพยานได้ แต่ต้องบันทึก

๑๓. กรรมการสอบสวนต้องสอบให้หมดประเด็น หรือสอบให้สิ้นกระแสความ

ระยะเวลาการสอบสวน

๑. ให้ดูระยะเวลาทั้งหมด คือ ๑๒๐ วัน เป็นหลัก

๒. ขอยายต่อนายกฯ ได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วันรวมเป็น ๑๘๐ วัน

๓. กรณีเกิน ๑๘๐ วัน ให้ประธานฯ รายงานนายกฯ ไปยังกต เพื่อเร่งรัดจังหวัด.

๔. ระยะเวลาการสอบสวน เป็นเพียงเงื่อนไขเร่งรัด มิใช่เงื่อนไขบังคับ แต่ต้องกระทำโดยเร็ว เพราะหากล่าช้าอาจต้องรับผิดตามกฎหมาย

การนับระยะเวลา

วันแรก เวลาเริ่มต้น ให้นับตั้งแต่วันถัดจากวันแรก -

วันสุดท้าย - การขยายเวลา ให้นับต่อจากวันสุดท้าย ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุด ให้นับวันทำการแรกเป็นวันสุดท้าย

หมายเหตุ การนับระยะเวลาทางวินัย ให้นับวันถัดไปเป็น ๑

ระยะเวลาทางวินัย (เงื่อนไข)

ปกติใช้คำว่า ลักษณะ คือ ๒ โดยพลันหากมีเงื่อนไขกำกับ จะแบ่งเป็น /โดยเร็วโดยไม่ชักช้า/ทันที"

๑. ระยะเวลาเร่งรัด แม่พิมพ์แล้วต้องรีบทำให้เสร็จ

แจ้งแบบต่าง ๆ/แจ้งคำสั่ง/การตั้งกรรมการ (๑)

การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน (๒)

จังหวัด.ก/การสั่งสำนวนของนายกฯ (๓)

จังหวัด.ก/การพิจารณาของอนุฯ (๔)

๒. ระยะเวลาบังคับ เมื่อพ้นแล้วทำต่อไม่ได้ .

วัน ที่พ้นจากราชการ ๑๘๐ ตั้งกรรมการสอบเกิน (๑)

วัน ๗ คัดค้านกรรมการสอบสวนเกิน (๒)

จังหวัดเลือกกรรมการ.วัน กรณี ก ๓๐ วัน กรณีนายกฯ ตั้งเองหรือเกิน ๑๕ สั่งคัดค้านเกิน (๓)

สำนวนการสอบสวนที่เสนอต่อนายกฯ ต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
๒. วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน
๓. ความเห็นของกรรมการสอบสวน
๔. กรณีกรรมการผู้ใดเห็นแย้ง ให้บันทึกติดไว้ในสำนวน
๕. ให้ประธานฯ นำสำนวนเสนอต่อนายกฯ โดยตรง (ห้ามเสนอตามลำดับชั้นปกติ เพราะเป็นความลับ)
๖. เมื่อได้เสนอสำนวนต่อนายกฯ แล้ว ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

การพิจารณาสั่งการของนายกฯ

เมื่อนายกฯ ได้รับสำนวนการสอบสวนจากประธานฯ แล้ว ต้องดำเนินการ ดังนี้

๑. ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวน
๒. ต้องพิจารณาสั่งการภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับสำนวนจากประธานกรรมการสอบสวน
๓. ตั้งกรรมการสอบวินัยไม่ร้ายแรง
 - (๑) กรรมการให้ยุติเรื่อง นายกฯ เห็นด้วย/(ไม่ผิดวินัย) ให้ส่งยุติเรื่อง เป็นหนังสือ นายกฯ เห็นเป็นวินัย/ไม่ร้ายแรงให้ส่งลงโทษตามที่นายกฯ เห็น (ลด/ตัด/ภาค)
 - (๒) กรรมการเห็นเป็นวินัยไม่ร้ายแรง นายกฯ เห็นด้วย ให้ส่งลงโทษตามที่นายกฯ เห็น(ลด/ตัด/ภาค) (อาจต่างกันที่สถานโทษ)
 - (๓) กรรมการ หรือนายกฯ แม้เพียงฝ่ายเดียวเห็นว่า เป็นวินัยร้ายแรง ให้นายกฯ ออกคำสั่งตั้งกรรมการ สอบวินัยร้ายแรงใหม่ (ถือว่าเป็นการเริ่มต้นใหม่ โดยจะใช้สำนวนเดิมก็ได้)
๔. ตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง
 - (๑) กรรมการให้ยุติเรื่อง นายกฯ เห็นเป็นวินัยไม่ร้ายแรง/ส่งยุติเรื่องเป็นหนังสือ นายกฯ เห็นด้วย/(ไม่ผิดวินัย) ให้ส่งลงโทษตามที่นายกฯ เห็น (ลด/ตัด/ภาค)
 - (๒) กรรมการเห็นเป็นวินัยไม่ร้ายแรง อาจ) นายกฯ เห็นด้วย ให้ส่งลงโทษตามที่ นายกฯ เห็น(ลด/ตัด/ภาค) ต่างกันที่สถานโทษ(
 - (๓) กรรมการ หรือนายกฯ แม้เพียงฝ่ายเดียวเห็นว่า เป็นวินัยร้ายแรง ให้นายกฯ รายงาน ไป กจังหวัดก่อน . จังหวัดมีมติ ให้ออกคำสั่งตามมตินั้น.เมื่อ
๕. เมื่อมีการตั้งกรรมการสอบวินัย นายกฯ ต้อง (แม้แต่ยุติเรื่อง) แล้วผลจะออกมาอย่างไรก็ตาม (ตั้งเรื่องกล่าวหา) รายงานไปยัง กงเป็นอย่างไรก็ได้จังหวัดอาจสั่ง.จังหวัดทุกสำนวนเพื่อพิจารณา ซึ่ง ก.
๖. นายกฯ ต้องแสดงความเห็นของตน โดยแสดงเป็นหนังสือทุกครั้งถ้าเห็นแย้งให้แสดงเหตุผลด้วย

ผลการสอบสวนเสียไป

๑. เสียไปทั้งหมด ถ้าคุณสมบัติคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ให้กลับไปตั้งกรรมการสอบสวนใหม่ ข้อ ๗๑
๒. เสียไปเฉพาะส่วน เช่น องค์ประชุมไม่ครบสอบปากคำไม่ถูกต้อง ให้ทำใหม่เฉพาะส่วน ข้อ ๗๒
๓. กรณีกรรมการสอบสวนไม่ได้แจ้ง สวนายกฯ ต้องสั่งให้กลับไปแจ้งโดยเร็ว ๓.
๔. การสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ถ้าเป็นสาระสำคัญให้นายกฯ สั่งกลับไปทำใหม่ ถ้าไม่ใช่สาระสำคัญ จะให้ทำใหม่หรือไม่ก็ได้ เพราะเป็นดุลพินิจของนายกฯ

การ "สอบย้อน"

หมายถึง การสอบปากคำผู้ที่เคยให้ไว้แล้วต่อกรรมการชุดอื่น เช่น กรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือ สตง เป็นต้น . จะนำถ้อยคำนั้นมา "กรรมการสอบวินัย" หากเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวน ต้องดำเนินการต่อไปนี่จึงจะใช้ได้

๑. ประชุมกัน แล้วมีมติให้นำสำนวนนั้นมาใช้
๒. ในสำนวนสอบครั้งนั้น ได้สอบใครไว้บ้าง
๓. ให้เชิญเจ้าของถ้อยคำนั้นมาพบกรรมการสอบสวน
๔. กรรมการถามเขาว่า หรือไม่...เมื่อ...จะยืนยันถ้อยคำเดิมที่ให้ไว้ต่อ?"
๕. ถ้าเขายืนยัน ให้ลงลายมือชื่อไว้
๖. ถ้อยคำพยานใด ไม่ได้ ไม่ให้นำมาใช้ "สอบย้อน"

การลงโทษทางวินัย

๑. ทำผิดในเรื่องเดียว แต่ผิดวินัยหลายฐาน ให้ลงโทษในฐานที่มีบทลงโทษหนักที่สุดเพียงสถานเดียว
๒. โทษเกี่ยวกับเงินที่นายกฯ ลงได้ คือ ตัดเงินเดือนไม่เกิน ๕ เดือน ๓ไม่เกิน ๖%ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น กจังหวัดเพิ่มโทษเกินอัตรานี้ไม่ได้.
๓. ถูกลงโทษปลดออก ได้รับบำเหน็จฯ เสมือนลาออก
๔. การสั่งลงโทษต้องให้เหมาะสม ไม่พยายาม อคติ ฯลฯ
๕. การสั่งลงโทษ ห้ามสั่งให้มีผลย้อนหลัง (ยกเว้นมีเหตุ)
๖. ผู้ที่เคยถูกลงโทษในเรื่องนั้นมาแล้ว ถ้าจะลงใหม่ให้หนัก
 - (๑) ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมก่อน จึงลงโทษใหม่ (รองสูงสุดแนวคำพิพากษาศาลปกครอง)
 - (๒) ใช้คำสั่งเพิ่มโทษ จากโทษเดิม (แนววินัย)เหตุผลคือ ไม่ต้องการให้ลงโทษซ้ำในความผิดเดียวกัน
๗. กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษ ให้ทำความคำสั่งเดิมด้วยทุกครั้ง
๘. แบบคำสั่งลงโทษ
 - ใช้ลงโทษภาคทัณฑ์ (๑.ลท)
 - ใช้ลงโทษตัดเงินเดือน (๒.ลท)
 - ใช้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน (๓.ลท)
 - ไล่ออกจากราชการ/ใช้ลงโทษปลด (๔.ลท)
 - (กรณีปกติ) ยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษ/ใช้เพิ่มโทษ (๕.ลท)
 - (กรณีอุทธรณ์) เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ใช้ยกโทษ (๕.ลท)
 - (๗.ลท)ใช้ยกโทษเพิ่มโทษ แล้วให้กลับ/ลดโทษ/งดโทษ/

การรายงานไปยัง กจังหวัด.

มี ๒ ลักษณะ คือ

๑.รายงานเพื่อพิจารณา

- (๑กรณีนายกฯ ออกคำสั่งลงโทษไม่ร้ายแรงแล้ว (
- (๒กรณีเป็นวินัยร้ายแรง นายกฯ ยังไม่ออกคำสั่ง (

๒รายงานเพื่อทราบ.

- (๑ กรณี (จังหวัดเปลี่ยนแปลงโทษของนายกฯ.
- (๒กรณีออกคำสั่งร้ายแรงตามมติ (

การพิจารณาของ กจังหวัด.

- ๑จังหวัดได้รับเรื่อง.วัน นับแต่เลขานุการ ก ๙๐จังหวัดต้องพิจารณารายงานให้แล้วเสร็จภายใน.ก .
- ๒จังหวัดต้องส่งเรื่องให้อนุวินัย ทำความเห็นเสนอโดยอาจมีมติในคราวเดียวให้เล.ก .ขาฯ เป็นผู้ส่ง .๓อนุวินัยอ้างเหตุผล) วัน ให้ขยายเวลาในรายงานการประชุม ๙๐จังหวัด พิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน .ก/วัน ๓๐ครั้ง ๆ ละ ไม่เกิน ๒ไม่เกิน (ประกอบ
- ๔.ก/จังหวัด อาจมอบหมายเลขานุการกรรมการสอบสวนเป็นผู้นำเสนอสำนวนในการประชุมของอนุวินัย.ก .จังหวัดก็ได้แต่ห้ามพิจารณาหรือแสดงความเห็น
- ๕จังหวัดใหม่.จังหวัดส่งมติไปให้ ก.จังหวัดมีมติแล้ว แต่นายกฯ ยังไม่ได้ออกคำสั่งตามมติ ให้ ก.เรื่องที่ ก .พิจารณาได้เลยโดยไม่ต้องนำเข้าอนุวินัยอีก

การนั่งพิจารณาของ กจังหวัด.

- ๑. ผู้ใดเคยพิจารณาเรื่องนั้นมาแล้ว ไม่อาจพิจารณาเรื่องนั้นได้อีก
- ๒. กรณีประธานฯ ไม่เข้า ให้เลือกกันทำหน้าที่ประธานฯ
- ๓. เพื่อความเป็นธรรม กจังหวัดพิจารณาได้ทุกทิศทาง.

การพิจารณารายงานวินัยและมีอุทธรณ์

- ๑. อนุวินัยไม่ต้องพิจารณา
- ๒. สั่งเรื่องให้อนุอุทธรณ์พิจารณาฝ่ายเดียว เนื่องจากวินัยเป็นบททั่วไป อุทธรณ์เป็นบทเฉพาะ

การดำเนินการของนายก อปทจังหวัด.ก/.

- ๑. หากคำเนิการขึ้นตอนใดไม่ถูกต้อง หรือขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป
- ๒. กวรรคสอง สั่งให้แก้ไขในเวลาอันสมควร ๑๙กลาง อาจใช้มาตรา .
- ๓. หากไม่แก้ไข หรือปล่อยไว้จะเกิดความเสียหาย กกลางอาจสั่งยกเลิกเพิกถอนได้.

เกี่ยวกับวินัย

- ๑. ผู้ขาดราชการในวันใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือหนีราชการวันใด วันนั้นไม่ต้องจ่ายเงินเดือนให้
- ๒. มติ ค .ม.ร.มติ กเกี่ยวกับวินัย นำมาใช้กับพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วย เว้นแต่มีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ.พ.
- ๓. การไปเป็นพยานศาลหรือพนักงานสอบสวน จะถือว่าปฏิบัติราชการหรือไม่ต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป
- ๔. การให้ถ้อยคำกลับไปกลับมา ถือเป็นความผิดทางวินัย
- ๕. ถูกดำเนินคดีอาญา ต้องถูกดำเนินการทางวินัยด้วย
- ๖. ห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกกรณี
- ๗. สำนวนการสอบสวนทางวินัยต้องเก็บไว้ ปี ๑๐
- ๘. เงินสมนาคุณคณะกรรมการสอบสวนยังเป็น ๓๐๐/๒๕๐

การล้างมลทินฯ

- ๑. เป็นกรณีที่ถูกลงโทษก่อนหรือในวันที่ ๕๐ .ค.๕ ๕และได้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้ว
- ๒. หรือกรณีสอบสวนแล้ว นายกฯ ให้ยุติเรื่องหรืองดโทษ

๓. ถือว่าผู้นั้นได้รับการ “ให้ระงับการพิจารณา” หรือ “ล้างมลทิน”
๔. ผบ .ท.ป.ป./ช.ป.ป./สตง/.หรือหน่วยงานใดส่งเรื่องมาให้ดำเนินการทางวินัย ไม่สามารถทำได้อีกต่อไป

เหตุของการออกจากราชการ

๑. ตาย
๒. เกษียณ
๓. ลาออก
๔. ถูกสั่งให้ออก
๕. ถูกสั่งลงโทษปลดไล่ออก

เกษียณไม่ต้องทำเป็นคำสั่ง นอกนั้นทำเป็นคำสั่งและให้/ตายกจังหวัดเห็นชอบก่อน เว้นไปทหาร .

นายกฯ สั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จ เมื่อ

๑. เจ็บป่วย ทำงานไม่ได้สม่ำเสมอ
๒. สมัครไปทำงานตามประสงค์ของราชการ
๓. ขาดสัญชาติ เล่นการเมือง จิตฟั่นเฟือน ทุพพลภาพ
๔. ไม่เป็นเสื่อมใสประชาธิปไตย
๕. ปฏิบัติหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ต้องส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอ และ กจังหวัดเห็นชอบก่อน .

หย่อนประพฤติไม่เหมาะสม/บกพร่อง/

จังหวัดเพื่อรับบำเหน็จฯ ได้.แล้วสั่งให้ออกตามมติ ก (เหมือนวินัย) นายกฯ ตั้งกรรมการสอบสวน

สอบร้ายแรง ฟังลงโทษปลดไล่ออกไม่ได้/

นายกฯ สั่งให้ออก เพราะมีมลทินหรือมัวหมอง เพื่อรับบำเหน็จฯ ได้

คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ประมาทลหุโทษ/

นายกฯ สั่งให้ออก เพื่อรับบำเหน็จฯ ได้

กจังหวัดอาจกำหนดประเด็นให้สอบเพิ่มเติมได้.

เมื่อพิจารณาเรื่องการให้ออกราชการทุกข้อ

การสั่งพักราชการสั่งให้ออกไว้ก่อน/

ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อไปนี้

.๑ถูกตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรง และนายกฯ เห็นว่าอยู่ต่อไปจะเสียหาย

ถูกฟ้องคดีอาญาในหน้าที่ อัยการไม่รับเป็นทนายให้และนายกฯ เห็นว่าอยู่ต่อไปจะเสียหาย .๒

.๓ถูกตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรงและพฤติการณ์เป็นอุปสรรคการสอบสวนหรือจะก่อความไม่สงบ

.๔ถูกคุมขังติดต่อกันเกินกว่า วันแล้ว ๑๕

ถูกตั้งกรรมการสอบก่อนหรือหลังมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิด และนายกฯ เห็นว่าเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ให้ .๕

ให้ออกไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้/จังหวัด สั่งพัก.นายกฯ ขอความเห็นชอบจาก ก

การแจ้งคำสั่งพักให้ออกไว้ก่อน/

๑. ต้องแจ้งให้เจ้าตัวทราบโดยพลัน
๒. แจ้งไม่ได้หรือไม่รับ ปิดไว้ที่ทำงาน
๓. แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน (วัน ถือว่าทราบ ๑๕ วัน)

ระยะเวลาการสั่งพักสั่งให้ออกไว้ก่อน/

๑. ตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา
๒. หากเจ้าตัวร้องทุกข์ กจังหวัดเห็นชอบกลับก่อนได้.

การลาออกจากราชการ

๑. ต้องยื่นหนังสือลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า วัน ๓๐
๒. ถ้ายื่นน้อยกว่า วัน ให้นายกฯ อนุญาตเป็นหนังสือ ๓๐
๓. อ้างถูกต้องกรรมการสอบวินัยแล้วไม่ให้ลาออก ไม่ได้
๔. ขอลอนหนังสือลาออกได้ทุกเมื่อ ถ้าการลานั้นยังไม่มีผล

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์

๑. ถูกลงโทษทางวินัย ๕)สถาน(
๒. ถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุ
 - ๒.๑ขาดคุณสมบัติ
 - ๒.๒เจ็บป่วยทำงานไม่ได้สม่ำเสมอ
 - ๒.๓ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ
 - ๒.๔หย่อนประพฤตินั้นไม่เหมาะสม/บกพร่อง/
 - ๒.๕ถูกตั้งวินัยร้ายแรง แต่ลงโทษไม่ได้มีมลทิน
 - ๒.๖ถูกจำคุกเพราะประมาทหุโทษ/

การยื่นอุทธรณ์

๑. ต้องยื่นต่อ กวิน นับแต่รู้ ๓๐ จังหวัด ภายใน.
๒. การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาคำบังคับ
๓. ถ้าตายก่อนให้ทายาทยื่นอุทธรณ์แทนได้ โดยให้นำ พรบมาใช้โดยอนโลม.พ.พ.ป/วิธีปฏิบัติฯ.
๔. มอบหมายความอุทธรณ์แทนได้ ถ้าจำเป็น
๕. กรณีไม่กำหนด (ให้นำมาต) จังหวัดต้องส่งเรื่องให้อุทธรณ์ทำความเห็น.รฐานวินัยมาใช้ด้วย(
๖. กจังหวัดรับเรื่อง.วันนับแต่วันที่เลขาก ก ๙๐ ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จใน (รวมอุทธรณ์) จังหวัด.
๗. มติ ก จังหวัดถือเป็นที่สุด.

อำนาจในการสอบเพิ่ม

จังหวัด มีอำนาจให้สอบเพิ่มได้เอง.ก/ทั้งอุทธรณ์

สิทธิของผู้อุทธรณ์

๑. ขอตรวจหรือคัดรายงานสอบสวน แต่ถ้อยคำบุคคลเป็นดุลยพินิจของนายกฯว่าจะให้หรือไม่
๒. คัดค้านอุทธรณ์จังหวัด ถ้ามีเหตุ.ก/

หนังสืออุทธรณ์

๑. ทำถึงประธาน กกจังหวัด.
๒. ยื่นที่ศาลากลางจังหวัดทางไปรษณี/(วัน ๗ ใน .ส่งก) ผ่านนายกฯ/

อุทธรณ์รายใดมีปัญหาว่าจะรับได้หรือไม่ เป็นอำนาจดุลพินิจของ กกจังหวัด เท่านั้น

การออกจากราชการ ไม่ยุติการพิจารณาอุทธรณ์จังหวัดต้องพิจารณาอุทธรณ์นั้นต่อไป.ก/

ผู้มีสิทธิร้องทุกข์

ยกเว้นเหตุแห่งการอุทธรณ์ นอกนั้นใช้ร้องทุกข์ทั้งสิ้น ถ้าเห็นว่า

๑. ผบปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้อง.
๒. ผบไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย.
๓. ผบทำให้ตนคับข้องใจ.

มาตรา ๕

หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด-ให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖

ถ้าการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่มิใช่การกระทำการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการนั้นเป็นการเฉพาะตัว ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องเจ้าหน้าที่ได้โดยตรง

มาตรา วรรคหนึ่ง ๗ ในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐ ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบหรือต้องร่วมรับผิดชอบหรือในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องเจ้าหน้าที่ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบหรือต้องร่วมรับผิดชอบ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีสิทธิขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นอยู่เรียกเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี เข้ามาเป็นคู่ความในคดี

ถ้าศาลพิพากษายกฟ้องเพราะเหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ถูกฟ้องมิใช่ผู้ต้องรับผิดชอบให้ขยายอายุความฟ้องร้องผู้ที่ต้องรับผิดชอบซึ่งมิได้ถูกเรียกเข้ามาในคดีออกไปถึงหกเดือนนับแต่วันที่คำพิพากษานั้นถึงที่สุด

มาตรา ๘

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนี้ไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (วรรคหนึ่ง)

๑สิทธิเรียกใช้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้(วรรคสอง)

๒ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย(วรรคสาม)

ในกรณีมาตรการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคนมิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาบังคับใช้และเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น (วรรคสี่)

กรมเป็นเจ้าของงบประมาณนายอำเภอดำเนินการแทนฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจจากกรมฯจึงอยู่ในฐานะ**** ๒๕๕๓/๒๖.ผู้แทนหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนกรมฯ

ประมาทเลินเล่อ

ประมาทเลินเล่อ หมายถึง การกระทำโดยมิได้เจตนาแต่เป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจำต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์(ขาดความระมัดระวังตามสมควร)

ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หมายถึง บุคคลได้กระทำโดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก

ภาวะเช่นนั้นบุคคลที่อยู่ในภาวะเช่นเดียวกับผู้กระทำเทียบกับวิญญูชนว่าเขาใช้ความระมัดระวังแค่ไหน

วิสัยลักษณะที่เป็นอยู่ของบุคคลผู้กระทำทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายเช่นวิสัยการเป็นข้าราชการระดับบริหาร

พฤติการณ์ ข้อเท็จจริงที่ประกอบกรกระทำของผู้ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นเช่นสิ้นปีปิดงบงานกองคลังเยาะ

ทำให้เขาเสียหาย

ความรับผิดชอบทางละเมิดมุ่งประสงค์ที่จะใช้ค่าสินไหมทดแทนมิใช่มุ่งลงโทษเหมือนในคดีอาญาแก่ผู้ทำละเมิด ฉะนั้นเมื่อไม่มีความเสียหายแม้การกระทำจะไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ไม่เป็นละเมิด

มาตราวรรคหนึ่ง ๑๐

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดมา ๘ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา หรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่บังคับใช้โดยอนุโลมแต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เหตุหักส่วนความรับผิด

๑. ต้องคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณี ม ๓๐ (๒)๘.เปอร์เซ็นต์
๒. หากละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ต้องหักส่วนความรับผิดดังกล่าวออก ม ๕๐ (๓)๘.เปอร์เซ็นต์
๓. กรณีละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคนมีให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ ม(๔)๘.

ความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่

๑. ไม่ได้ส่วนร่วมทุจริต แต่รับผิดชอบในฐานะผู้บังคับบัญชาที่ไม่ได้ควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน
๒. ความผิดพลาดเกิดขึ้นจากความพยายามสร้างความพึงพอใจในการชำระภาษีให้แก่หน่วยงาน
๓. การทุจริตของผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดจากวิธีที่แยบยล มีการไตร่ตรองวางแผนอย่างเป็นระบบ ยากแก่การตรวจพบ

หักส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ในส่วนนี้ ร้อยละ ของความเสียหายทั้งหมด ๓๐

๑. ไม่ได้ตั้งใจหรือมีส่วนร่วมทุจริต ๐๒๕๕๕/๗๘๔.
๒. มีพฤติการณ์พยายามแก้ไขเยียวยา ๐๒๕๕๗/๑๘๖.
๓. มีผู้อื่นมีส่วนผิดอยู่ด้วยแต่ให้รับผิดชอบเพียงผู้เดียว ๐๒๕๕๖/๗๗๒.
๔. การละเมิดเป็นประโยชน์แก่ราชการบ้าง ซึ่งที่ดินผิดระเบียบ ๕๐ หัก(%)
๕. ก๑๐๐ กำหนดฯสูง.จะกำหนดสัดส่วน กก .ค.%มีชั้นตอนมาก จนรับผิดชอบหลายคนไม่มีพฤติกรรมทุจริต.
๕๐ ความรับผิดร้อยละ% ๐๒๕๕๙/๒๐๕๘.

ความบกพร่องของหน่วยงานหรือระบบดำเนินการของส่วนรวม

๑. ไม่ได้วางระเบียบหรือควบคุมดูแลและคำสั่งไม่ชัดเจน ๐๒๕๕๖/๔๙๐
๒. จำนวนคนไม่สัมพันธ์กับงาน หรืองานประจำเยอะมากหรือต้องทำในระยะเวลาที่เร่งรัด
๓. แต่งตั้งบุคคลไม่เหมาะสมกับงาน
๔. ระบบการตรวจสอบไม่ได้ ๐๒๕๕๕/๔๓๙

การเรียกร้องให้หน่วยงานรับผิดชอบ

- ยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ
- หน่วยงานออกไปรับคำขอและพิจารณาโดยไม่ชักช้า(๑๘๐ให้เสร็จใน)ไม่เสร็จขอขยายต่อ รมต. ได้อีกไม่เกิน วัน นับแต่รับคำวินิจฉัย ๙๐ ยื่นคำขอถ้าไม่ยื่น นำเรื่องฟ้องศาลได้ ฟ้องภายใน***วัน ฟ้องคดี ๑๘๐ ๐๘๐๔.๔.ที่ มทว ๒๑.ลว ๒๘๕๓พ๕๘ .ค.

การปฏิบัติหน้าที่ กรณี ไปศาลปกครอง ๔

๑. การใช้อำนาจตามกฎหมาย
๒. ละเลยต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
๓. กฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น
๔. ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า